

't Voegt mij niet op deze plaats een oordeel uit te spreken.

Slechts dit meen ik te mogen verklaren: Is onze Universiteit, zooals wij gelooven, een werk, dat uit God is, dan zal, langs welke wegen ook, deze droevige gebeurtenis haar medewerken ten goede.

Laat ons, die haar nog dienen mogen en willen, nauw acht geven op ons zelve en wel toezien, of wij in ons kennen, onze gezindheid en ons handelen, beantwoorden aan de hooge idee, die in deze onze stichting aanvankelijk is gerealiseerd.

De personen komen en gaan, de beginselen blijven.

„Niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgene gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.

„En indien iemand op dit fundament bouwt, goud, zilver, kostelijke steenen, hout, hooi, stoppelen; eens iegelijks werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het vuur beproeven.” 1 Cor. 3: 11—13.

Een andere slag, die onze Hoogeschool dreigde te zullen treffen, is door Gods barmhartigheid nog afgewend. De hoogleeraar Fabius werd in de maand Mei door eene zeer gevaarlijke ziekte plotseling aangetast in zulk eene mate, dat zijn leven in gevaar was.

't Behaagde echter den Heere, onze gebeden te verhooren en hem te behouden voor onze Universiteit en voor zoovele andere belangen, die hij met zulk eene toewijding behartigt.

Ontvang, hooggeachte collega, ook van deze plaats onze hartelijke gelukwensen met uw herstel, gelukwensen, die niet minder ons zelve gelden.

God geve U, waar uwe taak nog veel verzwaard zal worden, nu Gij alleen in uwe faculteit zijt overgebleven, terwijl uwe krachten nog niet geheel zijn teruggekeerd, wat Gij behoeft om uw werk te doen met blijdschap, en met vrucht, tot heil voor onze Hoogeschool.